

[Weikop.]

på gang sagt, at det var nærmest ligegyldigheder, vi fremførte. Det finder jeg ikke han er berettiget til at gøre. Jeg tror ikke engang, at det ærede medlem hr. Peter Nielsen selv vil finde det antageligt, at oppositionen skulle være med til at gennemføre disse forslag blot med den tidsbegrænsning til 1. april, som blev stillet i udsigt, når man samtidig har næsten 100 pct. sikkerhed for, at disse afgifter vil blive videreført. En forsikring i al almindelighed om — det blev også drøftet — at den højtærede finansminister arbejder med opsparringsforslag, uden at vi ved noget som helst om deres indhold, kan selvfølgelig ikke være tilfredsstillende for oppositionen, og derfor har der heller ikke været noget at forhandle om på dette punkt. Men det har da ikke været oppositionens skyld!

Den opståede situation kunne efter min mening være undgået ved, at regeringspartierne havde sagt: ja, vi er enige i, at vi skal se tingene i sammenhæng, og vi udskyder vedtagelsen af disse lovforslag, indtil vi gennem en forhandling eventuelt er nået til et resultat om de problemer, som vi for så vidt alle sammen gerne ser løst. Regeringen eller regeringspartierne kunne, hvis de ville, have foreslået, at vi satte os ned ved et bord og forhandlede om de problemer nu — jeg siger nu — som regeringen alligevel — går jeg ud fra — vil være parat til at forhandle om senere hen. Det forekommer mig at være så ganske ligetil. Og den omstændighed, at der ikke ville blive opkrævet de ekstra afgifter, der her er tale om, og som er af meget beskeden størrelsesorden, i nogle måneder, ville efter min opfattelse være af langt mindre betydning end den fordel, der ville kunne være opnået gennem en samlet ordning.

Jeg synes egentlig, at det er beklageligt, hvis det er sådan, at man skal sætte Grønlandsministeren i den situation, at han skal tage stilling til spørgsmål, der ikke vedrører den grønlandske befolkning, hvis han skal tvinges til at tage stilling til, om de, der kører i bil hernede, skal betale højere afgifter for benzin, og om drikkevarer skal være dyrere hernede.

Det har været klart hele tiden, at vor stilling er den, at vi gerne ville drøfte de

fremsatte forslag i forbindelse med forslag om besparelser, opsparing og direkte beskættning. Dette er afslået, og jeg forstår helt tydeligt og klart af det ærede medlem hr. Peter Niensens udtalelser, at nu er dette løb kørt, nu er det forbi. Det er vi for vort vedkommende for så vidt enige med det ærede medlem hr. Peter Nielsen i. Nu må afgørelsen træffes, og vi har derfor ikke anden udvej end at anbefale, at forslagene forkastes.

Aage Fogh: Jeg vil anbefale, at man stemmer for de to lovforslag, der her er til tredje behandling. Jeg har både ved første og anden behandling meget stærkt givet udtryk for, at vi fra vor side havde et ønske om at få et bredt forlig, et forlig i hvert tilfælde omfattende de fire gamle partier. Den mulighed har ikke været til stede, det må vi bøje os for, og så må regeringspartierne gennemføre de foreliggende lovforslag.

Det ærede medlem hr. Alfred Bøgh sagde udtrykkeligt, at efter hans mening var der hverken vanskeligheder med valutaen eller med statens finanser. Jeg må sige, at jeg desværre ikke er enig med det ærede medlem. Det svind, der er i valutakassen, og det svind, der er i statskassen, medfører, at jeg ønsker at få højere beløb både i valuta og i statskasse, og jeg tror, at det skal gøres nu; derfor er det nødvendigt at gennemføre lovforslagene.

Det ærede medlem hr. Weikop gav udtryk for, at det ærede medlem og hans parti havde ønsket, at vi var kommet ind i en lang række forhandlinger om vore skattelove. Det er det samme, jeg har sagt: den mulighed havde foreligget, hvis det ærede medlem ville være gået ind i forhandlingerne. Jeg har aldrig nogen sinde lagt skjul på, at jeg er tilhænger af at støtte opsparing, men hvis vi kan finde veje, så det ikke sker over skattelovgivningen, synes jeg det ville være det heldigste.

Det, der er mulighed for i de kommende måneder, hvis de foreliggende lovforslag virker, som vi venter, er, at man kan komme i forhandling om en skattereform, ligesom vi kan komme i forhandling om støtteforanstaltninger for opsparing og om lempelse af de personlige skatter i forbindelse med ligningsloven. Jeg havde øn-